

24.10.2016

Sisäministeriö
kirjaamo@intermin.fi
linda.viitala@intermin.fi

Sisäministeriön lausuntopyyntö 1.9.2016, SM1620744, SMDno-2015–2070

Lausunto pelastustoimen järjestämislakiluonnoksesta

Viitaten SM:n lausuntopyyntöön, koskien lakiluonnosta hallituksen esitykseksi pelastustoimen järjestämisestä, Etelä-Karjalan pelastuslaitos esittää lausuntoon seuraavaa:

1. Yleisperustelut

Vuoden 2004 alusta siirtyi lakisääteisesti pelastustoimen järjestämisvastuu yksittäisiltä kunnilta 22 alueelliselle pelastuslaitokselle. Nykyinen alueellinen pelastustoimijärjestelmä on osoittautunut eri tutkimuksissa kustannustehokkaaksi järjestelmäksi ja pelastustoimen alueellistaminen on ollut tarkoituksenmukainen ja onnistunut uudistus, joka on edistänyt voimavarojen tehokasta käyttöä sijoittamalla pelastusyksiköitä eri alueille olemassa olevien riskien mukaan. Pelastustoimen vahvuus on hyvä ja kattava toiminnallinen kumppanuusverkosto. Lakiluonnoksen yleisperustelujen nykytilan arvioinnissa on tuotu esille, että pelastustoimen nykyinen organisointimalli ei kuitenkaan ole tukenut resurssien mahdollisimman tehokasta käyttöä ja toiminnan välttämätöntä kehittämistä. Nykyiset ohjaus- ja omistajuussuhteet ovat johtaneet siihen, että on vaikea saada aikaan ratkaisuja, jotka johtaisivat valtakunnallisiin ja yhdenmukaisiin toimintamalleihin, yhteisiin tietojärjestelmiin ja yhdenmukaiseen palvelutarjontaan. Pelastustoimen järjestelmästä on muodostunut hajanainen, eikä se kykene riittävän hyvin toteuttamaan suuria valtakunnallisia uudistuksia. Nykyisestä alueellisesta pelastustoimijärjestelmästä tehtyjen tutkimusten ja selvitysten tulokset eivät kuitenkaan kaikilta osin tue lakiluonnoksen yleisperusteluissa esitettyä pelastustoimen nykytilan arviointia. Pelastustoimea tulee kuitenkin edelleen kehittää.

Valtakunnallisesti pelastustoimen tehtävistä yli 80 % kohdistuu kiireellisiin ensihoito- ja ensivastetehtäviin. Loput tehtävistä ovat pelastustoimintaa, onnettomuuksien ehkäisyä, valvontaa ja väestönsuojelua sekä muiden viranomaisten tukemista. Lainsäädännössä on varmistettava pelastuslaitosten mahdollisuus tuottaa

terveydenhuollon kanssa sovitulla tavalla ensivaste- ja ensihoitopalveluja. Yhteistyö mahdollistaa sisäisen turvallisuuden osa-alueella laajan viranomaisten välisen synergian sekä alueellisten palvelutarpeiden mukaan joustavan palveluvalikoiman. Pelastuslaitosten hoitaessa ensihoito- ja ensivastetehtäviä voidaan niihin ja pelastustehtäviin käyttää samaa asemaverkostoa, samoja tukitoimintoja, osin samaa henkilöstöä, samoja toimintamalleja ja yhteisiä harjoituksia sekä yhteistä vara- ja suuronnettomuusvalmiutta. Pelastustoimen hajautettu asemaverkosto ja valmiudessa oleva pelastushenkilöstö ovat merkittävä voimavara ensihoidon ruuhka- ja suuronnettomuustilanteissa sekä poikkeusoloissa. Väestö- ja aluerakenteessa tapahtuvat muutokset edellyttävät viranomaisia painottamaan tehtäviään uudella tavalla. Haasteeseen vastaaminen edellyttää laajempaa yhteistyötä ja uusia toimintamalleja yli organisaatorajojen. Moniammatillisten yksikköjen (pelastaja – ensihoitaja) toiminnan kehittämällä voidaan turvata myös harva-alueiden turvallisuuspalvelut.

2. Lakiluonnoksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Lakiluonnoksessa pelastustoimen järjestämisestä vastaavat samat viisi yliopistolista keskussairaalaan ylläpitävää maakuntaa, jotka vastaavat ensihoidon järjestämisestä. Tämä sama aluejako on edellytys pelastustoimen ja ensihoidon yhteistoimintajärjestelyille. Ne järjestäisivät pelastustoimen sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä annetun lakiluonnoksen 10 §:ssä tarkoitetun yhteistyöalueen kaikkien maakuntien alueella. Pelastustoimen tehtävien hoidosta järjestämisvastuussa oleva maakunta vastaisi yhteistyöalueellaan laissa säädettyjen oikeuksien toteutumisesta ja palvelukokonaisuuksien yhteensovittamisesta sekä järjestettävien palvelujen ja muiden toimenpiteiden yhdenvertaisesta saatavuudesta, palveluiden tarpeen, määrän ja laadun määrittelemisestä ja tuottamistavasta, tuottamisen valvonnasta sekä viranomaiselle kuuluvan toimivallan käyttämisestä. Maakunnat sopisivat järjestämisen rahoittamisesta yhteistyöalueittain järjestämisvastuussa olevan maakunnan kanssa. Lakiehdotuksen mukaan pelastustoimen palveluiden tuottamisesta vastaisi pelastustoimen järjestämisestä vastaavan maakunnan palvelulaitos. Palveluiden tuottamisessa voitaisiin nykyiseen tapaan käyttää sopimuspälokuntia ja muita yhteisöjä. Yhteistyöalueeseen kuuluvien maakuntien olisi tehtävä yhteistyösopimus. Yhteistyösopimus laadiittaisiin valtuustokausittain. Sopimuksessa olisi otettava huomioon pelastustoimen valtakunnalliset tavoitteet sekä pelastustoimen mahdollisuudet tuottaa ensihoitopalveluita maakunnan sisäisenä toimintana (in house). Yhteistyösopimuksessa olisi sovittava pelastustoimen palvelutasosta, yhteistyöalueen maakuntien investointisuunnitelmasta, häiriötilanteisiin ja poikkeusoloihin varautumisen edellyttämistä toimenpiteistä, pelastustoimen järjestämisen rahoittamisesta sekä muusta pelastustoimen yhteistyöstä.

Pelastustoimen järjestämisvastuuta ratkaistaessa tulee kokonaisuutena arvioida eri hallinnollisten tasojen toiminnallinen yhteensopivuus, niiden monitoimialaisuus, eri toimijoiden oikea työnjako sekä taloudellinen kantokyky sekä väestöllinen ja toiminnallinen kestävyys pitkälle tulevaisuuteen. Hallinnon keskittäminen ei saa johtaa lähipalveluiden vähenemiseen. Tavoitteena tulee olla taata kustannustehokas, yhtenäinen ja laadukas pelastustoimi koko maassa. Pelastustoimi ja ensihoito

ovat tyypillisiä lähipalveluita ja niiden järjestämis- ja tuottamisvastuu on oltava lähempänä muuta maakuntien toimintaa.

Kokonaisarvion perusteella tarkoituksenmukaisempi vaihtoehto on, että pelastustoimen ja sosiaali- ja terveystoimen järjestämisvastuu osoitetaan 18 maakunnan tehtäväksi. Pelastustoimen ja sosiaali- ja terveystoimen organisoiminen yhdenmukaisen aluejaon ja järjestämismallin pohjalta on välttämätön, koska sillä turvataan pelastustoimen mahdollisuus jatkossakin suorittaa kiireellisiä ensihoitotehtäviä ja kiireellisiä ensivastetehtäviä sen mukaan kuin sosiaali- ja terveystoimen viranomaisten kanssa erikseen sovitaan. Tämä edellyttää lisäksi, että pelastustoimen järjestämislaissa / pelastuslainsäädännössä säädetään yhteistyöalueen maakunnille lakisääteinen velvoite yhteistyösopimuksella järjestää ja rahoittaa yhdessä erikseen määriteltävät pelastustoimen tehtävät. Tämän tarkoituksena on varmistaa pelastustoimen palvelujen saatavuus sekä palvelun kustannusvaikuttavuus ja tehokkuus tilanteissa, joissa hajautettu palvelutuotanto ei ole mahdollista tai tarkoituksenmukaista tehtävän vaativuuden, harvinaisuuden, johtamisen, tehtävien edellyttämän ammattihenkilöstön erityisosaamisen, valtakunnallisen yhdenmukaisuuden kehittämisen tai tehtävistä johtuvien suurten kustannusten perusteella. Tällaisia tehtäviä ovat mm. yhteistyöalueen yhteinen riskienarviointi, onnettomuuksien ehkäisyn yhdenmukainen toimintatapojen ja toimintojen kehittäminen, tilannekeskusten ylläpito, suuronnettomuus- ja poikkeusolojen johtamisvalmiuden ylläpito, häiriötilanteisiin ja poikkeusoloihin varautuminen, yhteistyöalueen maakuntien alueellisen varautumisen koordinointi, yhteistyöalueen yhteiset kiinteistö- ja kalustoinvestoinnit, palotutkinta, erityisosaamista vaativat, valvonta- ja turvallisuusviestintätehtävät, yhteiset hallinto- ja tukipalvelut, tutkimus- ja kehittäminen ja muut useampaa maakuntaa koskevat pelastustoimen ja varautumisen erityistehtävät. Palvelujen kokoaminen suurempiin kokonaisuuksiin tarkoittaa, että palvelujen tuottaminen tapahtuu erikseen määrättyjen maakuntien toimesta. Se ei vaikuta maakuntien järjestämisvastuuseen, joka säilyy yhdenmukaisena kaikilla maakunnilla.

3. Taloudelliset vaikutukset, henkilöstövaikutukset, kiinteä ja irtain omaisuus

Pelastustoimen uudistamisella tavoitellaan pelastustoimen palveluiden tuottamista laadukkaasti ja kustannustehokkaasti. Pelastustoimen toimintamenot olivat vuonna 2014 yhteensä noin 390 miljoonaa euroa. Menot ovat kasvaneet nimellisesti 1,8 prosenttia vuosittain, jolla kasvulla pelastustoimen toimintamenot olisivat vuonna 2030 yhteensä 520 miljoonaa euroa. Lakiluonnoksen perusteella menojen kasvun hallitseminen edellyttää, että pelastustoimi organisoidaan nykyistä suurempiin yksiköihin. Pelastustoimessa tavoitteena on sosiaali- ja terveystoimeen vastaavasti toimintamenojen vuotuisen kasvun rajoittaminen 0,9 prosenttiin, jolloin toimintamenot olisivat vuonna 2030 yhteensä 471 miljoonaa euroa. Tämä tarkoittaa 48 miljoonan euron laskennallista säästöä. Tarvittavat säästöt voidaan saada aikaan myös sillä vaihtoehdolla, että pelastustoimen järjestämisvastuu osoitetaan 18 maakunnan tehtäväksi ja erikseen määrätty pelastustoimen tehtävät tulee järjestää ja rahoittaa yhdessä yhteistyöalueen maakuntien kesken.

Maakuntien rahoituslakiluonnoksen perusteella pelastustoimen rahoitusosuus on esitetty laskettavaksi siten, että rahoitus lasketaan kertomalla asukasta kohden määritelty maakuntien pelastustoimen tehtävien perushinta maakunnan asukasmäärällä. Rahoitusosuus siirtyy maakunnille tulevien muiden tehtävien rahoitusosuuksien kanssa samaan kokonaisuuteen ollen yleiskatteellista. Pelastustoimen rahoitusosuuden määräytyminen lakiluonnoksen perusteella ei huomioi alueilla olevia erityispiirteitä kuten esimerkiksi alue- ja väestörakennemuutoksia, alueen riskikeskittymiä / -kohteita, harvaan asuttuja alueita, pitkiä etäisyyksiä, laajoja vesistöalueita, saaristoja, kansainvälistä rajaliikennettä ja muita alueen erityispiirteitä, jotka vaativat määrättyjen pelastustoimen järjestelmien ylläpitämistä. Tämä johtaisi esimerkiksi Etelä-Karjalassa talouden osalta sellaisiin seurausvaikutuksiin alueen pelastustoimen palvelukyvyille ja sitä kautta kansalaisten saamalle pelastustoimen palveluille, että kansalaisten alueellista yhdenvertaista kohtelua ei kyetä varmistamaan. Harva-alueiden turvallisuuspalveluja ei voida enää heikentää. Pelastustoimen rahoituksen osalta tulee huolehtia siitä, että laskennalliset rahoitusperusteet ovat tarkoituksenmukaiset turvaten pelastustoimen kehittämisen ja vähintään nykyisen palvelutason ylläpitämisen maakuntien alueilla. Rahoituksessa tulee huomioida myös muutoksen aiheuttamat kustannukset, jotka ovat merkittävästi osin pelkkien muutuskustannusten sijasta pysyviä sopeutustarvetta tuottavia muutoksia.

Lakiluonnoksen perustelujen mukaan valtio osallistuisi pelastustoimessa tarvittavan valmiuden ylläpitämiseen ja häiriötilanteiden hoitamiseen rahoittamalla sellaista toimintaa, jonka korvaaminen valtion varoista tai järjestäminen valtion toimesta on erityisesti syystä tarkoituksenmukaista. Etelä-Karjalan osalta tällainen valtion järjestämis- ja rahoittamisvastuulle siirrettävä erityistehtävä on Saimaan kanavan vuokra-alueen pelastustoimen tehtävät, joista nyt on vastannut Etelä-Karjalan pelastuslaitos Liikenneviraston kanssa tehdyn erillisen sopimuksen perusteella. Valtakunnallisia erityistehtäviä on erityisrahoituksen kautta tarkoituksenmukaista ohjata yksittäisille pelastuslaitoksille. Valmiudet pelastuslaitosten keskinäiseen yhteistyöhön ja verkostomaiseen työskentelyyn ovat kehittyneet erittäin hyviksi pelastuslaitosten kumppanuusverkoston toiminnan myötä.

Henkilöstövaikutusten arvioinnin yhteydessä on esitetty, että pelastustoimen järjestämisvastuun ja tuottamisvastuun siirtäminen viidelle toimijalle mahdollistaa henkilöstösäästöjen tekemisen hallinto- ja tukipalveluita yhdistämällä. Perusteluissa on todettu, että luonnollisen poistuman kautta pelastustoimen henkilöstöressurssista voitaisiin siirtää turvallisuuspalveluihin ja pelastustoimintaan. Samalla on esitetty, että uudistuksen avulla saataisiin säästöjä aikaan kaksi miljoonaa euroa. Henkilöstöressursseja on tarkasteltava siten, että pelastustoimen palvelut pystytään toteuttamaan kaikissa turvallisuustilanteissa. Nyt tehty esitys ei ota riittävästi huomioon pelastustoiminnan johtamisen vaatimia resursseja kuten johtokeskuksen ja tilannekeskuksen miehittämistä laajoissa ja vaativissa tehtävissä tai turvallisuustilanteen muuttuessa kohti poikkeusoloja. Pelastuslaitosten nykyisestä hallinnosta ei ole juurikaan tehostamisen tarvetta. Pelastuslaitosten hallinto tukeutuu tällä hetkellä vahvasti vastuukunnan hallintoon ja jatkossa se on luonnollinen osa maakuntahallintoa. Pelastustoimen osalta säästöjä saadaan aikaan, kun resurssit

mitoitetaan valtakunnallisesti eri vuoden ja vuorokauden aikoina tarveperusteisesti riskiarvion perusteella.

Pelastustoimen uudistuksessa sopimuspalokuntajärjestelmän toimintaedellytykset tulee turvata ja niiden asemaa ei saa heikentää nykyisestä. Sopimuspalokuntien erilaiset toimintaedellytykset tulee parhaiten huomioitua, mikäli palokuntasopimukset sekä yhteistyö sopimuspalokuntien kanssa järjestetään 18 maakunnan sisäisesti. Viiden järjestämisvastuussa olevan maakunnan sisällä sopimuspalokuntatoimintaa voidaan koordinoita, mutta sopiminen ja päätöksenteko tulisi olla 18 maakunnan sisällä. Eri maakuntien alueilla sopimuspalokunnat toimivat eri tehtävissä sekä eri rooleissa ja kaikkien niiden toimintaedellytykset tulee turvata myös jatkossa.

Lakiluonnoksessa, maakuntalain ja sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä annetun lain voimaannpanosta, on esitetty, että kuntien omistamat paloasemat jäisivät niiden omistukseen ja järjestämisvastuussa olevat maakunnat vuokraisivat ne kunnilta vähintään vuoden 2021 loppuun. Paloautot ja muu pelastustoimen kalusto siirtyisi järjestämisvastuussa olevan maakunnan omistukseen. Kalusto olisi sijoitettuna edelleen yhteistyöalueiden kaikissa maakunnissa. Alueellinen pelastustoimi on pääsääntöisesti toteutettu ns. vastuukuntamallilla. Lakiluonnoksen peruseriaate aiheuttaisi vastuukuntamallilla toteutetun pelastustoimen osalta, että omaisuus siirtyy uudelle organisaatiolle, mutta velat ja vastuut jäävät vanhalle vastuukunnalle. Tämä ei ole hyväksyttävää. Maakunnissa tapahtuvat alue- ja väestörakenteen muutokset tulevat vaikuttamaan myös pelastustoimen palvelujen tarpeeseen ja järjestämiseen. Paloasemaverkoston suunnittelu on perustunut hyödyntämällä erilaisia väestöön ja aluerakenteeseen liittyviä tulevaisuuden ennusteita, joiden avulla on saatu kuva siitä, miten väestömäärä ja asutuksen sijainti tulee kunnittain kehittymään. Tällaisessa tulevaisuuteen tähtäävässä alue-analyyssissä maakuntien kehitysraporteilla, maakuntakaavoilla sekä kuntakohtaisilla kaa-voituskatsauksilla ja -ohjelmilla on keskeinen rooli aluerakenteen ja väestön muutoksen selvittämisessä ja pelastustoimen palvelujen järjestämisessä ja paloasemaverkoston rakentamisessa. Tämän johdosta nykyisen paloasemaverkoston käytön turvaaminen / vuokraaminen tulee turvata pidemmälle kuin vuoden 2021 loppuun. Pelastuslaitosten käytössä oleva nykyinen pelastuskalusto tulee jäädä niinin maakuntiin ja paloasemille, missä ne ovat vuoden 2018 lopussa.

4. Erinäiset säännökset

Valmiuslain (1552 / 2011) 12 §:ssä on säädetty varautumisvelvollisuudesta. Lain perusteella valtioneuvoston, valtion hallintoviranomaisten, valtion itsenäisten julkisoikeudellisten laitosten, muiden valtion viranomaisten ja valtion liikelaitosten sekä kuntien, kuntayhtymien ja muiden kuntien yhteenliittymien tulee valmiussuunnitelmin ja poikkeusoloissa tapahtuvan toiminnan etukäteisvalmisteluin sekä muilla toimenpiteillä varmistaa tehtäviensä mahdollisimman hyvä hoitaminen myös poikkeusoloissa. Maakuntalakiluonnoksessa (137 §) on säädetty varautumisesta häiriötilanteisiin ja poikkeusoloihin. Maakunnan on valmiussuunnitelmin ja normaaliolojen häiriötilanteissa tai poikkeusoloissa tapahtuvan toiminnan etukä-

teisvalmisteluin sekä muilla toimenpiteillä huolehdittava siitä, että sen toiminta jatkuu mahdollisimman häiriöttömästi normaaliolojen häiriötilanteissa sekä poikkeusoloissa. Maakunnan varautumisen yhteensovittaminen tulee osoittaa pelastuslaitoksen tehtäväksi ja pelastustoimen toimialaosaaminen tulee sijoittaa palveluja järjestävälle tasolle maakuntiin. Tätä perustelevat pelastustoimen vahvat perinteet varautumisen yhteensovittamisessa sekä kuntien varautumisen tukemisessa. Lisäksi tätä roolia perustelee pelastustoimen asema maakunnallisena turvallisuusviranomaisena, jonka suorituskyky on suunniteltu ja mitoitettu kaikkiin turvallisuustilanteisiin päivittäisistä tehtävistä poikkeusoloihin asti.

Pelastustoimen uudistuksessa tulee huolehtia pelastustoimen valtakunnallisen johtamisen, ohjaamisen ja yhteensovittamisen kehittämisestä. Kaksiportainen johtamisjärjestelmä selkeyttää johtamista sekä mahdollistaisi tehokkaan tilanteenmuutoksen johtamisen sekä yhteisen tilannekuvan kaikilla johtamisen tasoilla.

Sisäisen turvallisuuden viranomaisten johtamiskykyä ja yhteistyötä tulee entisestään parantaa. Varsinkin eri viranomaisten välistä tietojen vaihtoa tulee kehittää, jotta kaikilla olisi saman tilannekuva ja tavoite sisäisen turvallisuuden osalta. Lähtötilanteiden tavoitteena tulee olla viranomaisten yhteiset tilanne – ja johtokeskukset hyödyntäen käytössä olevaa yhteistä korkean varautumisen turvallisuusverkkoa ja yhteisiä järjestelmiä.

5. Yhteenveto

Yhteenvetona Etelä-Karjalan pelastuslaitos toteaa seuraavaa:

Pelastustoimen ja sosiaali- ja terveystoimen järjestäminen yhdenmukaisen aluejaon ja järjestämismallin pohjalta on välttämätön, koska sillä turvataan pelastustoimen mahdollisuus jatkossakin suorittaa kiireellisiä ensihoitotehtäviä ja kiireellisiä ensivastetehtäviä sen mukaan kuin sosiaali- ja terveystoimen viranomaisten kanssa erikseen sovitaan. Pelastuslaitosten hoitaessa ensihoito- ja ensivastetehtäviä voidaan niihin ja pelastustehtäviin käyttää samaa asemaverkostoa, samoja tukitoimintoja, osin samaa henkilöstöä, samoja toimintamalleja ja yhteisiä harjoituksia sekä yhteistä vara- ja suuronnettomuusvalmiutta. Pelastustoimen hajautettu asemaverkosto ja valmiudessa oleva pelastushenkilöstö ovat merkittävä voimavara ensihoidon ruuhka- ja suuronnettomuustilanteissa sekä poikkeusoloissa.

Pelastustoimen järjestämisvastuuta ratkaistaessa tulee kokonaisuutena arvioida eri hallinnollisten tasojen toiminnallinen yhteensopivuus, niiden monitoimialaisuus, eri toimijoiden oikea työnjako sekä taloudellinen kantokyky sekä väestöllinen ja toiminnallinen kestävyys pitkälle tulevaisuuteen. Tavoitteena tulee olla taata kustannustehokas, yhtenäinen ja laadukas pelastustoimi koko maassa.

Kokonaisarvion perusteella tarkoituksenmukaisempi vaihtoehto on, että pelastustoimen ja sosiaali- ja terveystoimen järjestämisvastuu osoitetaan 18 maakunnan tehtäväksi. Tämä edellyttää lisäksi, että pelastustoimen järjestämislaissa / pelastuslainsäädännössä säädetään yhteistyöalueen maakunnille lakisääteinen vel-

voite järjestää ja rahoittaa yhdessä erikseen määriteltävät pelastustoimen tehtävät. Kokoamisen tarkoituksena on varmistaa pelastustoimen palvelujen saataavuus sekä palvelun kustannusvaikuttavuus ja tehokkuus tilanteissa, joissa hajautettu palvelutuotanto ei ole mahdollista tai tarkoituksenmukaista tehtävän vaativuuden, harvinaisuuden, johtamisen, tehtävien edellyttämän ammattihenkilöstön erityisosaamisvaatimusten, valtakunnallisen yhdenmukaisuuden kehittämisen tai tehtävistä johtuvien suurten kustannusten perusteella. Palvelujen tuottaminen tapahtuu erikseen määrättyjen maakuntien toimesta eikä vaikuta maakuntien järjestämisvastuuseen, joka säilyy yhdenmukaisena kaikilla maakunnilla.

Pelastustoimen rahoituksen osalta tulee huolehtia siitä, että laskennalliset rahoitusperusteissa huomioidaan alueen riskit ja erityispiirteet turvaten pelastustoimen kehittämisen ja nykyisen palvelutason ylläpitämisen maakuntien alueilla. Valtion tulee osallistua pelastustoimessa tarvittavan valmiuden ylläpitämiseen ja häiriötilanteiden hoitamiseen rahoittamalla sellaista toimintaa, jonka korvaaminen valtion varoista tai järjestäminen valtion toimesta on erityisestä syystä tarkoituksenmukaista.

Pelastustoimen uudistuksessa sopimuspalokuntajärjestelmän toimintaedellytykset tulee turvata ja niiden asemaa ei saa heikentää nykyisestä.

Nykyisen paloasemaverkoston käytön turvaaminen / vuokraaminen tulee turvata pidemmälle kuin vuoden 2021 loppuun. Pelastuslaitosten käytössä oleva pelastuskalusto tulee jäädä niinin maakuntiin ja paloasemille, missä ne ovat vuoden 2018 lopussa.

Maakunnan varautumisen yhteensovittaminen tulee osoittaa pelastuslaitoksen tehtäväksi ja pelastustoimen toimialaosaaminen tulee sijoittaa palveluja järjestäville tasolle maakuntiin. Pelastustoimi toimii maakunnallisen turvallisuusviranomaisena, jonka suorituskyky on suunniteltu ja mitoitettu kaikkiin turvallisuustilanteisiin päivittäisistä tehtävistä poikkeusoloihin asti.

Muilta osin pelastustoimen järjestämislaki luo perusteet pelastustoimen kehittämiseksi tavoitteena taata kustannustehokas, yhtenäinen ja laadukas pelastustoimi koko maassa pitkälle tulevaisuuteen.

Pelastuslaitos

Erkki Hokkanen
pelastusjohtaja

